

Paa Grund af Dødsfald i min Familie udsættes min Rejse igen.
Oscar Kaaber,
Tandlæge.

tive Skikkelser. »Sund« Fornuft, »sundt« Fremskridt, »sund« Besindighed er nogle af de mest yndede Slagord i Jimmys Ordbrug. I Besiddelse af stort personligt Mod, hvilket han ved adskillige Lejligheder tydeligt har lagt for Dagen, tilgiver man gerne denne Banketternes og Festalleres Mand hans Nydelse af sig selv, og den uskrøtende noget naive Glæde, han lægger for Dagen over at være kommet saa højt paa Stigen.

Imperiets Udenrigsminister, Henderson, »Onke« Arthur, og Indenrigsminister J. R. Clunies, der under deres lange opadstigende parlamentariske Løbebane ikke har sat noget af deres usnøbede Arbejder-Djærthed til, er begge overmaade sympatiske Skikkelser.

Over Arthur Ponsonbys Karriere hviler der et vist tragisk Skær. En god Del af sine politiske Muligheder menes han at have sat til gennem sin hensynsløst forblinde Antimilitarisme. Ham var det, der i 1920, da en Krig med Rusland truede, med udmærket Resultat blandt de britiske Arbejdere iværksatte en voldsom Kampagne med direkte Opfordring til »passiv Modstand«. I den første Arbejderregering var han Indehaver af en Post som Understatssekretær. I denne Omgang er han gledet ud.

Universitetsprofessoren og Administrationsmanden, Sidney Webb, indtager nu Stillingen som Minister for Kronlandene. Blændt de lidt yngre i første Række maa nævnes Lord Curzon's Sviger-son, den unge Sir Oswald Mosley, der i Almindelighed betragtes som Arvtager til en af de betydningsfuldeste Poster indenfor Partiet. Med klog Tilbageholdenhed har han i denne Omgang ladet sig nøje med Posten som Kansler for Hertugdømmet Lancaster. Hugh Dalton vil, takket være sin glimrende Begavelse, sikkert til sin Tid faa overdraget en af de vanskeligste og utaknemligste Poster i Kabinetet. Det samme gælder den nuværende Sundhedsminister Arthur Greenwood, en Slider af Rang.

Wedgwood Benn, Harold Laski og Prof. R. H. Tawney maa der ogsaa regnes med. Intellektuelt repræsenterer de det ypperste.

Paa Spindeeiden er Arbejdsministeren, Miss Margaret Bondfield utvivlsomt Partiets klogtligste politiske Hoved.

Hvorlænge den engelske Arbejderregering saa formaar at holde sig ved Magten, er et andet Spørgsmaal, som der ikke her og nu skal profeteres om. Let og taknemlig er dens Stilling i al Fald ikke. Inden og Arbejdsløshedsspørgsmaalet ligger her som et Par truende Skær, som der skal en endog overmaade heldig Haand til at komme om ved.

Og naar den uundgaelige Skuffelse over, at Valgkampagneens fagre Løfter ikke kan indfries, for Alvor begynder at sætte ind, vil Arbejdernes politiske Modenhed og Selvdisciplin blive sat paa en alvorlig Prøve. Maatte Partiet bestaa den!

Redningshundene.

I Storbryer, som ligger langs en Flod, er Ulykkestilfælde ved Drukning ret hyppige, og derved udsættes ofte Mennesker for Fare ved Redningsforsøg.

I Paris har man derfor nu gjort Forsøg paa at afrette Hunde til Redningstjeneste. Flere unge Nyfundlandshunde ledsager den langs Floden patruljerende Betjent og afrettes til at springe ud og bjærge store menneskeliggende Dukker, som styrtet ud i Vandet. Ovelserne har givet det bedste Resultat, og Hundene vil sikkert gøre deres Pligt, naar det gælder en virkelig Drukning.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Statsminist. Stauning

udtaler til »Social-Demokraten«, København: Efter Besøget i Grønland vil Spørgsmaal om Færinger Fiskeri blive optaget til Forhandling i Rigsdagen. Vi maa søge Tilfredshed tilvejebragt. Færingehavnen er stor, men jeg har desuden udset en ny Plads, som er undersøgt og maalt, hvortil mulig kan aabnes Adgang. Vi vil desuden optage Forhandling om Tilladelse til Depot for Olie og Værksted for Reparation.

Lagtingsgaranti.

Bestyrelsen for Skipafelagið Føroyar har ved en Skrivelse af 7. August til Færøernes Lagting anmodet Tinget om at yde Selvskabet Garanti, for at kunne optage et Laan paa 100.000 Kr. til Dækning af Restkøbesummen for S/S. »Havhestur« og anden løs Gæld. Som Sikkerhed for Laanet stilles 1ste Prioritet i S/S. »Havhestur« og 2den Prioritet i S/S. »Tjaldur«, samt Sikkerhed i forskellige Motorfartøjer.

Lógin um ellisrentu.

Uppskotið frá javnaðarmonnum um at seta lógina um ellisrentu í gildi fyri Føroyar, soleiðis sum ávíst er í minnitalersframsøgnini í »Lov om Aldersrente«, id stendur aðrastaðni í blaðnum, var til viðgerðar á tingi leygdagdin. Menn úr ymsum flokkum talaðu um hella mál, id framboið var av framsögumanni minnilutans, M. S. Viðstein, og allir sögdu seg hava »sympati« fyri uppskotinum. Eftir tí kann tað hugsast, at tingið tekur væl við uppskotinum.

Grind.

»Grindaboð í fjórðinum!« Ljóðaðu aftur í vikuni id fór.

Míðvikudagin boðaði »Islands Falk« og »Smiril« frá grind, og bátarnir struku av stað. Vegurin var ikki langur, tí grindin var longu tá inni á nesaganginum. Grindaboðini hoyrdist kl. hálfvög 4 og kl. 6 var grindin deyð. So her var skjótt atborið. 98 hvalir komu til skiftis, tilsamans 49 gyllin.

Hetta er onnur ferðin, at »Grindaboð í fjórðinum!« hava ljóð á í, og eingi boð hava verið send Nólsoyngingum, eingin gláðar og einki telefonsamband fyrr enn kl. 6. Hetta er óskil.

En ny Motorkutter.

tilhørende Mads Thomsen, Transisvaag, løb af Stabelen i Nyborg i Lørdags. Den fik Navnet »Hans Nielsen«.

Míðvágur.

Løn slátturmansins.

Harri blaðstýrari! Fyri eini tíð síðani sá eg í »Dimmu« eina lýsing frá D. J. Vilhelm í Vági, sum sakti ein slátturmann.

Eg gav meg til hetta arbeiði, tá talan var um at samráðast um lønina, tá id eg kom til Vágs. Komin til Vágs fór eg til arbeiðis, hóast einki var talað um løn. Tá id eg hevði arbeiði í 10 dagar, bar eg sjálvur uppá mál um lønina, men talan um løn tyktist ikki at vera harranum vælkomín. Í brævið, eg fekk frá honum, segði hann lønina at skula vera eintin dagløn ella mánaðsløn. Eg var í 12 samdøgur í tænastuni, og fekk 24 kr. 65 oyr. til góðar, tá id avtornaði. Hetta tyktist mær at vera vánalig mánaðsløn.

Tá id soleiðis bar í bandi,

haldi eg tað vera skylda mín at lata fólk vita av hesum, id meg hendi, tá id eg var slátturmaður hjá D. J. Vilhelm í Vági.

Eg skal hesa ferð ikki siga meiri, men um tað gerst neyðugt, so kann eg altíð leggja meira aftrat.

Míðvágur, 1. septembir 1930.

Johannes Joensen.

Et og andet.

I et Selektab alider man og taler om at kunne huske. Saa siger Hr. Dan:

— Jeg har en fabelagtig Hukommelse.

— Virkeligt?

— Ja! Jeg behøver f. Eks kun en Gang at gennemlese fire Sider i Vejviseren, og saa skal jeg efter Hukommelsen kunne opremske Navnene paa de fire Sider.

Det gælder et Væddemaal!

— Antag!

Dam laaner Vejviseren, kigger i fem Minutter paa fire af Siderne og eger saa hurtigt to Hundrede Gange efter hinanden:

— Nielsen, Nielsen, Nielsen, Nielsen.

TAK FOR SIDST

Paa et Postkontor her i Byen maa man sig for Tiden over følgende Historie:

En Mand kom forleden ind og bad om et 10 Øres Frimærke.

Værsgodt, svarede Postassistenten, og rakte ham det ønskede Frimærke.

— De skal vel ikke ogsaa have et 15 Øres? spurgte han videre.

— Nej, Tak!

— Heller ikke et Par Postanvisninger?

— Nej, Tak!

— De har ikke Lyst til at se vore nye, smarte Postgros-Blanketter?

— Nej, ellers Tak! svarede Manden irriteret.

— Heller ikke vore Brevkort med Svar betalt?

— Nej, Tak! svarede Manden og gik rasende sin Vej.

Da han var gaaet, spurgte en af de andre Postassistenter sin Kollega, hvorfor han havde været saa paa-trængende overfor den Herre.

— Han er min Barber! led Svaret.

LILLE BROR

Min lille Bror, som er 6 Aar, skulde en Dag gaa til Købmanden for Mor, fortæller »Store Søster« i »Vestk«. Han kom da forbi en Smedje og udenfor stod en Høstmaskine. Saadan en havde han aldrig set før. Han er imidlertid nysgerrig, og han skulde da have den rigtig set efter. Han gik da rundt omkring den. Det havde Smeden staaet og set, og han raabte saa: »Kom du her, saa skal a gi dej en gjav Hok (Klo)«. Niels saa op og sagde saa med ægte vestjysk Sindighed: »A vil da ett go atter et.« Det vilde Smeden heller ikke, saa han gik fri.

FREM MED TORDENSKJOLD.

Jeg vandrede i Gæst gennem Vesterbrogade og ad Strøget helt op til Kongens Nytorv med en utændt Cigar i Munden.

Det var en Lidelse.

Efter en anstrengende Dag paa Kontoret trangte jeg til at berolige Nerverne ved en Cigar. Olgaren var der ogsaa — endog en særdeles glimrende Sort, som jeg ventede mig meget af.

Men et mangledede jeg.

En Tændstik.

Nu kan man indvende, at jeg søgte kunde standse en forlignelse af den og bede om lidt Ild, men det for-bød min desværre medfødte Genert-hed mig. Jeg har prøvet det flere Gange, men man er halvvejs færdig. Kender De det ikke.

Man standser en vidt fremmed Mand, beder høfligt om en Tændstik. I Aftenkølden skal han først knappe Frakken, dernæst Jakken op. Saa roder han endelig Bukselommeerne igennem, finder langt om længe Tændstikkerne. Man forsøger at tænd-, men Ilden blæses ustændelig ud, indtil man har berøvet den Fremmede næsten hele hans Rigdom af Tændstikker.

Nej, det jeg savner er flere Automater med Tændstikker.

Frem med Torden-skjold. Ham kan vi skam godt være bekendt.

Hava Føroyingargjort

herverk i Grønland, so eiga teir, id sekir eru, at verða refsaðir og ikki allir lagdir undir tær skemdargerðir, sum nakrir fáir ósiðakroppar hava fram. Í dagblaðnum »Dagens Nyheder« 5. sept. 1930 skrivur ein Grønlendingur, ein bókmantaður kennari, langa grein: »Færingerne og Grønland«, harí hann m. a. sigur, at »efter grønlandske Fangeres Udsagn«(*) hava »Færing (eller visse færøske Skibe)«(*)

Tá vit hugsa um, hvussu Føroyingar hava horið seg at ímóti æðuni og øðrum fríðaðum fugli her heima hjá okkum sjálvum, so er eingin grund til at ivast um tað, hesin grønlandski kennari skrivur.

Í Íslandi hevur eisini verið fort harðmælt kærumál móti føroyskum fiskimonnum fyri hesar teirra mentunarløysu ósiðir, tá talan er um at hava virðing fyri tí, sum vakurt og indlisligt er í náttúrin, og tí, sum annar maður eigur. Á endanum eydnaðist tað at fáa fatur á tveimum skipum, sum høvdu haft tilk herverk fyri í Íslandi, og tey nutu sína refsing, bæði almennar botur og átalur frá Skiparafelagi og Fiskimannafelagi. Hesi skip og hesir menn eru kend og standa til svors fyri sínar gerðir. Nú ræður um, eins og tá, at loftingið heitur á ríkisstjórnina, at hon setur í verk eina gjølla kannan við embætismonnum sínum til tess, at tey nevndu »grønlandske Fangeres Udsagn« peika á viss navngivin skip.

Tá var ikki ovgjort um tilfikir skiparar, sum stjórna soleiðis

*) Tænt her.

sekaðum skipi, mistu prógvio, tí teir vísa seg — hvat teir annars duga — antin sum brotsmenn sjálvir ella sum óskikkaðir til at halda hina neyðturlugu mannatukt innanbórðs á skipi, sum leita til fremmanda landa. Tað er altíð skommur fyri eina tjóð, tá landsmenn bera seg illa at átti í øðrum londum; men í hesum tilfelli verður tað okkum eisini skaðiligt, tí vit trúa allar eftir at fáa fleiri rættindi í Grønland enn vit hava; og eingin kann venta, at stjórnin skal geva ófríðakroppum víðari ræsir.

Tá er tí her ein vælfærðarsak at fáa upplýst, hvørjir teir eru, id hesi nevndu brot hava gjørt, og fáa teir refsaðar, so at Føroyingar sum tjóð ikki koma at líða undir tí.

Annars er hendan langa grein, sum hesin vælsíðaði grønlandski kennari hevur skrivað í danskt dagblað, so áhugavert, at hon er verd at verða kend í sínari heild, serliga av Føroyingum. Hon er eitt sera talandi prógv fyri, hvussu sjálvt fremstu skilaskilamenn hugsa og skriva í einum landi, sum leingi hevur verið undir útlendum kúgunnar-stjórnarlag.

Um maðurin annars er siðaður og mentaður, er alt hansara sálarlív innstillað til at vera undirmaður. Hann kann ikki hugsa sær at standa utanfyri ta verd, sum kúgarin letist at veita honum.

Vit kenna hendan sama tónan frá bestu skilamonnum í Føroyum, tá talan var um at taka hin kongaliga handilin av.

Hjá okkum Føroyingum at lesa hesa grein er tí eins og at sigga okkara egnu fortíð — fyri bert 75 árum síðani — í spegli.*)

*) Eftan okkara var, at greinin, id stóð í »Dagens Nyheder«, skuldi koma í blaðið hesa ferð, men av ymiskum atvoldum bar tað ikki í lag. Hon kemur tí í næsta blað.

Bláststjórnið.

Lýsingar

Firestone

Footwear Company.

Besta slags gummi arbeiddskógvar við hvítum sólum.

Besta slags gummistývlar við hvítum sólum.

Fiskimannastývlin „Pacific“.

Løritsskógvar við gummisólum.

UMBODSMAÐUR FYRI FØROYAR:
POUL HANSEN
Telf. 61. Tórshavn. Telf. 61.
Telgr. Veritas.

ADALGOYMSLA:
BERNHARD KJÆR
Gøthersgade 49, Montorgaarden
København K.
Telgr. Holmstrom.

ÍS VIRKI

keypir góðar, fersksaltaðar lippur — lippurnar mega í salt skjótast møgult. — Prísurin liggur um 50 oyr. kg.

ÍS VIRKI